

Кресида Коуел „Как да си дресиращ дракон“

Бележка на автора

Когато бях момче, имаше дракони.

Огромни, навъсени, летящи дракони, които свиваха гнездата си по върховете на високите канари като ужасни гигантски птици. Имаше и малки кафяви мръсни дракончета, които ловяха мишки и плъхове в добре организирани ята. Безсмислено големите Морски дракони бяха два пъти по-едри от Големия син кит и убиваха за удоволствие.

Ще се наложи да повярвате на думата ми, тъй като драконите изчезват с такава бързина, че скоро ще се превърнат в застрашен вид.

Никой не знае какво става. Те плъзват обратно към морето, откъдето са дошли, без да оставят нито една костичка, нито един зъб в земята, щото хората на бъдещето да узнаят за тяхното прежно съществуване. Така че, за да не могат хората да забравят за тези удивителни същества, ще ви разкажа една истинска история от моето детство.

Не бях от момчетата, дето ще си дресират дракон само с поглед. Не бях Герой по рождение. Чакаше ме много работа, за да стана такъв. Ще ви разкажа как се превърнах в Герой по Трудния начин.